

det stillede Spørgsmaal er berettiget eller ej, men alene det, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmarks Førsteminister er Sønderjydernes Ven eller Fjende, *kan* opkastes, er et sørgeligt Moment. Dog maa jeg give det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), som talte forleden Dag, Ret i, at den sønderjydske Sag i det hele taget har mødt isnende Kulde hos vor nuværende Regering. I 55 lange Aar er der i vore Kirker Søndag efter Søndag bedt for vore Brødre og Søstre sønden for Kongeaen, men det var ikke den og den Broder og Søster, der blev bedt for, det var dem alle, baade dem i det nordligere og det sydligere Sønderjylland. Lad nu alt dette være og blive, som det skal! Vi er ikke saa klartskuende, at vi med Sikkerhed ved, hvad der er det bedste, men een Ting vilde jeg ønske, vi kunde, nemlig at se dem alle dernede frimodigt i Øjnene og i Oprigtighed og med Sandhed kunne sige til dem, hvad saa end Resultatet bliver: Vi svigtede ingen af eder, vi gjorde alt, hvad der stod i vor Magt at gøre.

Formanden: Det 8de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det centrale i denne Debat er næsten ved at blive Spørgsmaalet om Landbrugets Skatteevne. Jeg vil herom gerne i Korthed sige, at der selvfølgelig ikke er nogen Skattemyndighed, som kasserer et fornuftigt Regnskab, som man kan se er i Overensstemmelse med Virkeligheden, men lige saa lidt Grund er der til at tage et Regnskab gyldigt, som paa de væsentlige Punkter udviser Mangler. Det forekommer mig at være fuldt ud berettiget at gøre det saaledes. Selvfølgelig maa Skattemyndighederne have denne Ret, ellers var de jo ikke den Plads voksen og kunde ikke udfylde den paa den Maade, som er nødvendig.

Den sidste ærede Taler, det ærede Medlem fra Faaborg—Ærø, Sporon-Fiedler, udtalte om Jyderne, at naar en Københavner kom derover, blev han proppet med noget meget ufordelagtigt. Jeg ved ikke, om det var Usandhed, han sagde, men Meningen var vistnok saadan. Det er jo en Beskyldning mod alle os Jyder, uanset hvilket Parti vi end tilhører. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har opholdt sig ret meget i Jylland, ellers vilde han have faaet et ganske andet Indtryk af Jyderne. Men jeg tror, der er en Ting,

han har tilegnet sig ovre i Jylland, og det er at sige Vittigheder. Men der er den Fejl ved det ærede Medlems Vittigheder, at han ikke kan sige dem paa Jysk. Hvis han kunde det, vilde det være jyske Vittigheder og tørre Vittigheder og ramme det centrale i det, Vittighederne drejer sig om. Men de Vittigheder, det ærede Medlem her siger, er i allerhøjeste Grad vandede Vittigheder, de er som Vittigheder at ligne ved en Spand Vand, der er smidt ud over en Forsamling paa maa og faa og slet ikke rammer dem, som det virkelige skulde ramme. Derfor optager jeg det ærede Medlems Vittighed, som det selvfølgelig skulde være efter det Udtryk, han brugte, som en Vittighed af Vand.

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer om at respektere den Forretningsorden, som de selv har vedtaget, og hvori det er forbudt at nævne Medlemmerne ved deres Navne.

Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Det ærede Medlem fra Faaborg (Sporon-Fiedler) blev noget oprørt over, at jeg kom til at smile temmelig højt, da han talte om en Hest, der blev mishandlet. Jeg forsikrer, at det var ikke Hesten og dens Mishandling, der fik mig til at smile, men det ærede Medlem fremsætter meget ofte sine Tanker — *sit venia verbo* — i en saadan Form, at man nærmest tror, han er glad, hvis man kommer til at smile eller læ ad dem. Det ærede Medlem satte mig i en lidt vanskelig Situation ved at sige, at Jyderne gerne vilde bilde en Asfaltier som mig en hel Bunke ind, for nu staar der paa den ene Side nogle gode Jyder, som attesterer Regnskabet, og paa den anden Side nogle ærede jyske Kolleger, som siger, at Regnskabet er forkert. Hvem skal jeg nu tro? Jeg gav mig da til at spekulere over, om dette Regnskab er saa urimeligt, om det er et Regnskab, man paa Forhaand kan afvise, og saa kom jeg i Tanke om, at man jo for Tiden byder 100 Kr. og ogsaa mere pr. Tønde Land i Forpagtning af Jord. Det er faktisk, og det vilde man dog neppe gøre, hvis det var ganske udelukket, at man kunde tjene 200 Kr. eller mere pr. Tønde Land, saa jeg finder i og for sig ikke hele Sagen saa urimelig paa Forhaand.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Gudme. Det ærede Medlem sagde, at Skatteraadene blev ved